

מאזכרים

מאזכרים הן מילים שאנו משתמשים בהן במקום לחזור על הנושא פעמיים או יותר. במשפט הראשון יופיע הנושא, אחר כך, נשתמש במילה אחרת שתזכיר אותו. משתמשים במאזכר כדי לא לחזור פעמים רבות על אותה מילה בקטע. להבנה טובה חשוב לדעת לזהות את המאזכרים ולפענח למה הם מתייחסים.

קיימים סוגים שונים של מאזכרים:

כינוי גוף	כינוי יחס	כינוי רמז	כינוי שייכות	ביטוי מכליל	מילות תואר
הוא, היא, הם, הן.	אותו, אותה, אותם, אותן בו, בה, במ, בן, לו, לה, להם, להן.	זה, זאת, אלו, אלה, הללו, אצלו, אצלה.	שמו, אחותה, בית ספרם.	כל, אלה.	שם, כאן, אז, כך.

דוגמאות:

- **הילדה הקטנה עמדה על המדרכה. הילדה הקטנה אכלה גלידה.**
המילים: הילדה הקטנה" חוזרות על עצמן. אפשר להשתמש בכינוי גוף: הילדה הקטנה עמדה על המדרכה. היא אכלה גלידה.
- **עמיר מרכיב משקפיים. המשקפיים עוזרות לעמיר לראות טוב מרחוק.**
תיקון: עמיר מרכיב משקפיים, הן עוזרות לו לראות טוב מרחוק.
- **נסעתי לאילת. באילת קניתי לי מגפיים.**
תיקון: נסעתי לאילת, שם קניתי לי מגפיים.

שמה אותו בפיס הקטן

כמו הקנגורו, גם הקואלות חיות בטבע רק בניבשת אוסטרליה, וכמו הקנגורו, גם לקואלות יש פיס.

• בקטע מודגשות מילות אזכור. הסבר בטבלה מה הן מאזכרות.

נהוג לכנות **אותו** "דבי קואלה", אבל הקואלות אינן דבים כלל וכלל, הן שיכות לקבוצה מיוחדת של יונקים - הפיסאים. לקואלות יש הריון קצר מאוד (קצת יותר מחדש) והגור **שלהן** נולד לפני שהשלמה **התפתחותו**. כשהגור נולד **ארכו** שני סנטימטרים בלבד, והוא עור ואין לו פרנה בכלל. מיד אחרי **לדתו** הוא נאחז בפרות אמו ומטפס **עליה** בכוחות עצמו עד שהוא מגיע לפיס **שבבטנה**, מתישב בו ומוצא את פטמתה. את הדרך הארוכה אל הפיס הוא עושה בעזרת חוש מוש וחוש ריח מפתחים, חוש כוון מצין* וטפרים ארוכים וחזקים.

מילות האזכור	מה הן מאזכרות?
אותו	
הן	
שלהן	
התפתחותו	
ארכו	
לו	
לדתו	
עליה	
שבבטנה	
בו	

מתוך: חוברת מסע צעיר